

vi se, at der gennemgaaende har fundet en Nedgang Sted, en Nedgang, der endog har ramt et Papir som Engelske Konsols, og fra hvilken blandt de vigtigste europæiske Statspapirer egentlig kun franske *rentes* ere undtagne. Ellers er der en Nedgang paa 2 til 3 pCt. gennemgaaende for gode solide Statspapirer, hvortil jeg altsaa regner engelske, tyske, danske, svenske o. s. v. Paa Grund af Forholdene have vi altsaa ikke ønsket at optage et fast Laan. Derimod er det lykkedes os at opnaa et midlertidigt Laan paa gunstigere Vilkaar, end noget af vore faste Laan i dette Aarhundrede er afsluttet paa, og ved Hjælp af dette Laan og den Fornyelse af det tidligere midlertidige Laan, som vi forbeholde os til sin Tid eventuelt at søge Lovgivningsmagtens Samtykke til, ville vi kunne se Tiden an, indtil Forholdene paa det internationale Pengemarked tillade os paa tilstrækkelig gunstige Vilkaar at afløse de her nævnte midlertidige Laan med et fast Laan. Et saadant bør da være saa stort, at det ikke alene kan tjene til Afløsning af de midlertidige Laan, men ogsaa kan bringe os i det hele ud over de Vanskeligheder, som endnu kunne opstaa, inden det bliver os muligt at opnaa den Balance i vor Statshusholdning, som vi selvfølgelig i en ikke fjern Fremtid maa naa til, og som Landet sikkert ejer det økonomiske Grundlag for at tilvejebringe. At et saadant Laan behøver at være større end det Beløb af 60 til 70 Mill. Kr., som den foregaaende Regering anslog, foreligger der vedblivende ingen Grund til at antage.

I det sidste Aar er, tør man vist uden Overdrivelse sige, Finansernes Tilstand bleven lovlige stærkt benyttet som Kampvaaben i den indrepolitiske Strid, og det har ført til, at man fra visse Tider har malet Forholdene, som sandelig i sig selv kunne være alvorlige nok, med alt for sorte Farver, saa sorte, at det ikke har kunnet være helt uden Indvirkning paa fremmede Finansskredses Opfattelse af vore Forhold. I alt Fald har man fra Sider, hvor man i nogen Grad er interesseret i at trykke vor Kredit ned, undertiden kunnet benytte sig deraf. Men i det store og hele tvivler man i fremmede Finansskredse ingenlunde om den danske Stats fuldkomne Soliditet som Debitor, og et Vidnesbyrd om, at vor Kredit vedvarende er urokket, er det ogsaa, at vi paa en Tid, hvor de $3\frac{1}{2}$ pCt.s Statsobligationer i København og i Paris, naar vi bringe 2 Procent Stempelheløbet i Fradrag, staa mellem 93 og 94, have kunnet stifte et forholdsvis saa betydeligt mid-

lertidigt Laan som det, hvorom her stilles Forslag, til $3\frac{1}{2}$ pCt. Rente til pari Kurs.

Vore finansielle Forhold ere alvorlige og kræve Regeringens udelte Opmærksomhed, men de nuværende Forhold ere kun af midlertidig Natur. De ere foranledigede for det første ved, at den økonomiske Krise, vi have gennemgaaet, og hvis Eftervirkninger vi endnu paa saa mange Omraader spore, har krævet Statens direkte Hjælp med store Beløb — jeg tænker her særlig paa Bankgarantien, som nu er afløst med et Beløb af 6 Mill. Kr. Ulykker af anden Art — jeg tænker her paa Alberti-Katastrofen — have ogsaa krævet dels effektiv Hjælp fra Statens Side ved den 2 Mill. Kr.s Støtte til Den sjællandske Bondestands Sparekasse, dels en midlertidig Forstrækning, nemlig de 5 Mill. Kr.s Laan, som først forfalder til Tilbagebetaling i 1914. Endvidere har den økonomiske Krise i høj Grad forringet nogle af vore vigtigste Indtægtskilder, deriblandt Tolden. Dernæst ere vi gaaede raskere frem, end Udviklingen navnlig i en Nedgangsperiode som den, vi nylig have gennemgaaet, har kunnet bære, med Hensyn til Lønningsforhøjelser, til Afkald paa Statsindtægter og til store Aktiverhvervelser. Endelig have de ekstraordinære Militærudgifter foranlediget meget betydelige Kapitaludlæg, som foreløbig have maattet dækkes ved Laan, ganske vist Laan, til hvis Forrentning og Afbetaling man i det lange Løb vil faa Midler ved den Forøgelse af Formue- og Indkomstskatten, som vi vedtog samtidig med Militærlovene. Den hele Periode vil utvivlsomt sætte varige Spor i vor Statshusholdning ved Forrentning og Afbetaling af de Laan, Perioden har nødvendiggjort, men hvad Fremtiden angaar, ligger det i vor egen Haand at naa til normale Tilstande, dels ved en gennemført Sparsommelighed i Statshusholdningen og ved, at vi afholde os fra saadanne Nyudgifter, som ikke ere strengt paakrævede, dels ved en passende Forøgelse af Statens Indtægter. Det sidste bør finde Sted, saa snart Forholdene tillade os at overse, hvordan den Skattereform, der blev vedtagen i 1908, virker under nogenlunde normale Forhold.

Hertil skal jeg indskrænke mig og anbefale det høje Ting Forslaget paa det bedste til velvillig og ogsaa til hurtig Behandling.

Første Viceformand (J. C. Christensen): Eksemplarer af det fremsatte Lovforslag ville blive omdelte.

Der er ikke mere paa Dagsordenen.